

ת"פ 27308/08/15 - מדינת ישראל נגד פבל בילנד

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 27308-08-15 מדינת ישראל נ' בילנד(עציר) 29 יוני 2016

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד הנאשם
פבל בילנד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם הובא וב"כ עו"ד מירי כהן

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, פבל בילנד יליד 1982, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעונש, בביצוע העבירות הבאות: **החזקת ציוד לזיוף כרטיסי אשראי בצוותא**, 12 עבירות של **זיוף בנסיבות מחמירות בצוותא**, 15 עבירות של **זיוף בנסיבות מחמירות**, 12 עבירות של **הונאה בנסיבות מחמירות בצוותא** ו-15 עבירות של **הונאה בנסיבות מחמירות**.

2. כתב האישום המתוקן בשנית מחזיק חלק כללי ו-32 אישומים (במסגרת תיקון כתב האישום נמחקו במלואם אישומים 1, 6, 19, 22 ו-31).

3. לפי החלק הכללי בכתב האישום, במועד לא ידוע בראשית שנת 2015 יצר הנאשם קשר באינטרנט עם אדם שזהותו אינה ידועה ומכונה "סיסקו". הנאשם קיבל מסיסקו מאגר נתונים המכיל מאות מספרי כרטיסי אשראי ונתוני הפס המגנטי של הכרטיסים (להלן - "**המאגר**"). הנאשם ואלכסנדר קוריוולוב (להלן - "**אלכס**"), אשר היו באותה עת בקשרי ידידות, החליטו ליצור כרטיסי חיוב במטרה להונות באמצעות הנתונים המופיעים במאגר.

ביום 10.1.15 רכשו הנאשם ואלכס מכשיר MSR (להלן - "**המכשיר**") באמצעותו ניתן לצרוב על כרטיס בעל פס מגנטי את הנתונים מהמאגר ובכך ליצור כרטיסי חיוב. השניים רכשו את המכשיר מחברה בשם "אלי אקספרס"

תמורת 460 ₪ ששולמו באמצעות כרטיס אשראי על ידי אלכס. הנאשם החזיק בכ-10 כרטיסים מגנטיים של בנק הדואר והשתמש במכשיר כדי להזין נתונים מהמאגר לתוך הפס המגנטי של כרטיסי הפלסטיק שהחזיק ברשותו. כך זייפו הנאשם ואלכס כרטיסי חיוב (להלן - "הכרטיסים") בכוונה לעשות בהם שימוש לצורכי מרמה והונאה.

החל מחודש ינואר 2015, במועדים המצוינים בכתב האישום עשו הנאשם ואלכס מספר רב של עסקאות בכרטיסים באופן הבא: הנאשם ואלכס בדקו את הכרטיסים במכונות שתייה, על מנת לסנן את הכרטיסים התקינים לעומת הכרטיסים התקולים. משהצליחו השניים לבצע עסקה בסכום נמוך במכונות השתייה, המשיכו להשתמש בכרטיס כדי לבצע עסקאות רכישה בסכומים גבוהים יותר בחנויות נוחות ובתי עסק שונים. את המוצרים שרכשו בדרך זו מכרו השניים כדי לממן רכישת סמים.

4. 27 האישומים הפרטניים עניינם העסקאות שעשו הנאשם ואלכס באמצעות כרטיסי החיוב המזויפים.

שווי החיוב הכולל שנעשה בכרטיסים עמד על 13,300 ₪.

ראיות לעונש

5. לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת משנת 2001 מבית הדין הצבאי בעבירה של העדר מן השירות והרשעה משנת 2003 בשלוש עבירות של גניבה בגינה נגזר על הנאשם עונש של מאסר על-תנאי.

6. במסגרת ההסדר הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו.

מהתסקיר שהוגש אודות הנאשם עולה כי הנאשם גדל בברית המועצות לשעבר ועלה לארץ יחד עם משפחתו כשהיה בן 13. מגיל 17 החל הנאשם לצרוך סמים, תחילה סמים מסוג גראס ובהמשך סמים קשים יותר מסוג הרואין. לדבריו עד מעצרו הנוכחי נהג לצרוך סמים קשים באופן קבוע וניסיונותיו לגמילה באותה עת כשלו. הנאשם דחה את הצעת שירות המבחן להשתלב בקהילה טיפולית לגמילה מסמים ומסר כי אינו חושב שהוא סובל מבעיית התמכרות לסמים. הנאשם אומנם לקח אחריות על ביצוע העבירות, אך ניכר כי צמצם בחומרתן והתקשה להבין את הפגיעה שנבעה ממעשיו. לאור כל האמור שירות המבחן לא נתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

תמצית טענות הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד אורית קליינפלד, הצביעה בטיעוניה על השיטה בה פעל הנאשם יחד עם אחר לזיוף כרטיסי האשראי והשימוש בהם, שיטה המלמדת לטענתה על תכנון מוקדם ותחכום בביצוע העבירות. בהסכמת הסנגורית הגישה המאשימה את אחת מהודעת הנאשם במשטרה (סומנה תע/1), ממנה עולה כי הידע המחשובי שאפשר את ביצוע העבירות היה של הנאשם (ולא של אלכס) וכן שהנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירה.

ב"כ המדינה עמדה על הערכים המוגנים בענייננו, הגנה על קניין הפרט ועל חיי מסחר תקינים וכלכלה מודרנית, והדגישה שמדובר בעבריינות כלכלית שמטרתה לממן את עבריינות הסם. עוד התייחסה עו"ד קליינפלד לכך שהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם אינו משקף לקיחת אחריות או מוטיבציה לשיקום מצד הנאשם. המאשימה ביקשה מבית המשפט להתייחס לכתב האישום ככזה המגולל אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה של מקרים דומים לטענתה בהם נקבעו מתחמי ענישה שונים בין מספר חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר. המאשימה ביקשה לקבוע בענייננו מתחם דומה ובתוכו לגזור על הנאשם עונש ברף העליון בהתחשב בתכנון והתחכום בביצוע העבירות, זאת לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי כראוי בעבירות מסוג זה. כן ציינה המאשימה שאין מקום להשית פיצוי במקרה זה שכן לבעלי הכרטיסים לא נגרם נזק והם פוצו על-ידי חברות הביטוח.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד מירי כהן, עמדה על שיתוף הפעולה של הנאשם עם כוחות המשטרה כבר בשלבים הראשונים באופן שאפשר להם לחשוף את כל מקרי הזיוף ולקדם את תיק החקירה. עוד טענה הסנגורית כי הנאשם מודה ולוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה והאחריות החלקית המצטיירת מקריאת התסקיר נובעת מהעובדה שלנאשם שותף למעשים. ב"כ הנאשם ביקשה לציין את העובדה שהנאשם עצור במשך כמעט שנה וזהו מעצרו הראשון. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד. הסנגורית הגישה אף היא פסיקה וטענה כי פסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה מגלים מקרים חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם. לכן ביקשה היא לקבוע מתחם נמוך יותר ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם. באשר לקנס ביקשה עורכת דין שבית המשפט יתייחס לסכום המרמה ולעובדה שיש נאשם נוסף שעניינו נדון בבית המשפט המחוזי.

9. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כך: "בית המשפט הנכבד, אדוני השופט, קהל הציבור, אני מאוד מתנצל על המעשים שלי ואני לא חי בעולם פשע, אני לא עבריין סדרתי, אני סך הכל אדם נורמטיבי שעובד. אני לוקח אחריות מלאה על המעשים שלי. רציתי להגיד שאני עכשיו מבין שלא רק פגעתי פיננסית בקורבנות, אלא גם גרמתי פגיעה נפשית לאנשים שעומדים אחרי כל כרטיס וכרטיס. אנשים אלה היו מבולבלים איך להוכיח עסקאות ולבסוף לקבל כספים חזרה. גרמתי גם נזקים רבים לחברות האשראי ולחברות הביטוח. פגעתי באמון הציבור הרחב ומערכת האשראי העולמית, זה העובדות ואת האמת אני מודה לבית המשפט שעצר אותי מהתדרדרות טוטאלית ונתן לי להבין מי אני ומה אני, אחרת איך זה היה נגמר. אני באמת רוצה להשתחרר, להתחתן, להקים משפחה ולהתחיל דף חדש עם חיים נקיים. את האמת אני באמת מצטער על המעשים."

דין והכרעה

10. המעשים אותם עשה הנאשם חמורים מאוד. הנאשם חבר לאחר במטרה לרמות, להונות ולגזול את כספם של אנשים תמימים. במשך כשבעה חודשים פעלו השניים באופן שיטתי, מתוחכם, תוך זלזול ברכוש הזולת והעדר מורא מהחוק וביצעו עסקאות אשראי רבות. בשנים האחרונות משמשים כרטיסי החיוב כאמצעי תשלום עיקרי במשק, הם מאפשרים מסחר יעיל ופשוט המתאים לכלכלה המודרנית. שימוש בכרטיסים על ידי מי שאינו מורשה לכך, אם על ידי זיוף או בכל דרך אחרת, פוגע באמינותו של אמצעי מסחרי זה וראוי לגינוי והוקעה. על בית המשפט לתת יד למיגורם של מקרי מרמה מסוג זה ולהטיל בצדם ענישה מוחשית ומרתיעה.

11. בהתחשב בעקרון המנחה בענישה שלפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה הנאשם, שעיקרם הגנה על הקניין הפרטי ועל חיי מסחר תקינים, בטיב המעשים, בכמותם, בהיקפם, תדירותם וחומרתם (לרבות התכנון המוקדם והתחכום שנלוו להם), בעובדה שהמעשים בוצעו בצוותא, בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות וברמת הענישה הנוהגת [בעניין זה אציין כי המקרה הקרוב ביותר לענייננו נדון בעפ"ג (י-ם) 11196-20-15 **פרננדז נ' מדינת ישראל** (10.3.2015), בו אושר עונש מאסר בן 30 חודשים בעניינו של נאשם ששכפל - בדרך אחרת - כרטיסי חיוב וסייע לאחרים לבצע משיכות בסך של כ-60,000 ₪] מצאתי כי מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם שלפני נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר וזאת כעונש עיקרי.

מתחם הקנס ההולם את מעשי הנאשם ייגזר, נוסף לשיקולים שצוינו לעיל, מהיקף השימושים בכרטיסי האשראי וממצבו הכלכלי של הנאשם. בהתחשב בכך יעמוד מתחם הקנס על 3,000 ₪ עד 15,000 ₪.

12. התסקיר שהוגש אודות הנאשם אינו מותיר בעת הזו פתח להתחשבות בהליכי שיקום ואינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. ראינו כי נסיבות ביצוע העבירה מקורן בצורך של הנאשם באותה תקופה לממן את שימושיו בסמים, אך על אף בעייתו המובהקת במישור זה שלל הנאשם נזקקות טיפולית בתחום הסמים ובכלל.

13. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו.

14. במסגרת גזירת העונש נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם ולשיקולי הרתעת היחיד והרבים הנדרשים כאמור בעבירות מרמה מהסוג בו עסקינן.

15. מנגד הבאתי בחשבון את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן על חיסכון הזמן השיפוטי הכרוך בה, החרטה שהביע הנאשם, שיתוף הפעולה עם המשטרה עוד בשלבי החקירה הראשונים באופן שהביא לסיום הפרשה באופן מהיר, ותקופת המעצר הממושכת של הנאשם.

16. לאחר ששקלתי את מלוא טענות הצדדים ונתתי דעתי לכלל השיקולים לקולה ולחומרה הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 24 חודשים, החל ביום מעצרו - 21.7.15.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישתלם בעשרה תשלומים

חודשיים שווים ורצופים החל באחד בחודש השלישי לשחרורו ממאסר.

לא אתן בשלב זה, טרם הסתיים עניינו של אלכס בבית המשפט המחוזי מרכז, צו לעניין המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ו, 29 יוני 2016, במעמד הצדדים.